

Μια φορά κι έναν καιρόστην Πολωνία! Ημερολόγιο μαθητών

Κυριακή 19/01/25

Η μέρα μας άρχισε στις 3 η ώρα το πρωί όταν ξυπνήσαμε για να ετοιμαστούμε να πάμε στο αεροδρόμιο και να βρεθούμε όλοι μαζί στις 4 η ώρα τα ξημερώματα! Αφού συγκεντρωθήκαμε στην πύλη του αεροδρομίου, αφήσαμε τις παραδοτέες βαλίτσες για να πάνε στο κάτω μέρος του αεροσκάφους. Συνεχίσαμε όλοι μαζί για να περάσουμε τον έλεγχο μαζί με τα back back μας και τις βαλίτσες καμπίνας. Εφόσον είχαμε αρκετή ώρα μπροστά μας κάναμε μια βόλτα στα μαγαζιά, πήραμε νερό και φαί και περάσαμε λίγο χρόνο σαν παρέα. Έπειτα, η κυρία Νάνσυ έλαβε ένα μήνυμα από την αεροπορική εταιρεία που πετούσαμε ότι η πτήση μας θα καθυστερήσει 2 ώρες περίπου και ήμασταν όλοι θυμωμένοι και κουρασμένοι. Κάποιοι πέσαμε για ύπνο στις καρέκλες του αεροδρομίου και κάποιοι άλλοι κάναμε βόλτες για να περάσει η ώρα. Αφού περάσανε 2 ώρες ήταν η ώρα για να μπούμε στο αεροπλάνο και επιτέλους να φτάσουμε στον προορισμό μας, την Κρακοβία. Το αεροπλάνο απογειώθηκε με ευκολία αλλά όταν ήμασταν πάνω από τη Σλοβενία ο πιλότος μας ανακοίνωσε πως το αεροδρόμιο της Κρακοβίας είχε πάρα πολλή ομίχλη και κακοκαιρία και δυστυχώς κανένα αεροπλάνο δεν μπορούσε να προσγειωθεί και έτσι θα κάναμε βόλτες στον αέρα μήπως καλύτερέψει κατάσταση! Για κακή μας τύχη αυτό δεν έγινε παρόλο που ήμασταν 40 λεπτά στον αέρα κάνοντας κύκλους και οι περισσότεροι είχαμε ζαλιστεί πάρα πολύ. Έπειτα ο πιλότος μας είπε πως θα προσγειωθούμε σε ένα αεροδρόμιο της Τσεχίας συγκεκριμένα στην Οστράβα. Από κει αφού προσγειωθήκαμε, μας πήρε ένα λεωφορείο και κάναμε άλλες 3 ώρες να φτάσουμε στον τελικό προορισμό μας, την Κρακοβία. Όταν φτάσαμε στην Κρακοβία πήραμε το τρένο για να φτάσουμε στο κέντρο και να κάνουμε βόλτα στην παλιά πόλη η οποία ήταν πανέμορφη. Αφού περάσαμε 3 ώρες εκεί κάνοντας βόλτες και βλέποντας αξιοθέατα και αφού φάγαμε ήταν η ώρα να πάρουμε ένα ακόμα τρένο για να φτάσουμε στην Βαρσοβία. Πήραμε τις βαλίτσες μας που είχαμε αφήσει στο σταθμό των τρένων, ήμασταν όλοι πάρα πολύ κουρασμένοι γιατί οι περισσότεροι δεν είχαμε καν κοιμηθεί την προηγούμενη νύχτα και γιατί ήμασταν συνέχεια στους δρόμους από τις τρειςήμισι ώρα το πρωί. Το τρένο για τη Βαρσοβία ήταν υπέροχο, ξεκουραστήκαμε και περάσαμε πολύ ωραία όλοι μαζί. Όταν φτάσαμε στον σταθμό των τρένων στην πόλη του Zygardow μας περίμεναν οι οικογένειες που θα μας φιλοξενούσαν για να γνωριστούμε και να πάμε στα σπίτια τους. Στην πόλη φτάσαμε μετά από πολύ κόπο στις 10:30 το βράδυ και έπειτα πήγαμε στις οικογένειες, μιλήσαμε για το βράδυ και πέσαμε για ύπνο.

Δευτέρα 20/01/25

Πρώτη μέρα στο Tanski High School. Μετά από έναν καλό ύπνο, σηκώθηκα για να ετοιμαστώ για την πρώτη μέρα του προγράμματος, την επίσκεψη στο σχολείο. Αφού φάγαμε πρωινό και φορέσαμε τα παπούτσια μας, ξεκινήσαμε για το σχολείο, όπου μας οδήγησε η μαμά της Agata. Η πρώτη μου εντύπωση από το σχολείο ήταν ότι ήταν τεράστιο και μαγευτικό. Όταν μπήκαμε μέσα, μας υποδέχτηκαν πολλοί μαθητές, οι οποίοι ήταν πολύ ανυπόμονοι και ενθουσιασμένοι να μας γνωρίσουν. Έμεινα έκπληκτη όταν είδα πόσο φιλόξενοι και ευγενικοί ήταν οι μαθητές απέναντί μας, μας χαιρετούσαν και μας έκαναν πολλές ερωτήσεις για τα πάντα. Στη συνέχεια μας ενημέρωσαν ότι θα εργαστούμε στην «ευρωπαϊκή αίθουσα διδασκαλίας». Κατευθυνθήκαμε όλοι επάνω και περιμέναμε να

ξεκλειδώσει η πόρτα. Στο μεταξύ συνάντησα περισσότερους μαθητές από το πρόγραμμα ανταλλαγής και παρατήρησα κάποια bean bags που βρίσκονταν σε μια γωνιά της αίθουσας, πολύ πρακτικές για να χαλαρώνουν για λίγο οι μαθητές. Μόλις πήραμε όλοι τις θέσεις μας, όλες οι καθηγήτριες, Πολωνές και Ελληνίδες, μπήκαν μέσα και μας χαιρέτησαν όλους, ξεκινώντας με τις απαραίτητες συστάσεις. Μας εξήγησαν το καθημερινό μας πρόγραμμα και αμέσως μετά μιλήσαμε λίγο περισσότερο για τους εαυτούς μας στους Πολωνούς μαθητές, παρουσιάζοντας μια διαφάνεια με διάφορα στοιχεία για εμάς που είχαμε ετοιμάσει. Ακολούθησε άλλη μια παρουσίαση από τους Πολωνούς μαθητές για πολλά μέρη και γεγονότα σχετικά με αυτά στην Πολωνία, μαζί με ένα κουίζ kahoot για να δούμε πόσα πήραμε από αυτό (οι Πολωνοί μαθητές βοήθησαν εδώ και εκεί). Σηκωθήκαμε όλοι σύμφωνα με τις οδηγίες και σχηματίσαμε έναν κύκλο, και στη συνέχεια η κυρία Julia μας εξήγησε ότι θα παίξουμε ένα παιχνίδι ανταλλαγής γλωσσών. Πρώτα ξεκίνησαν οι Πολωνοί μαθητές, εξηγώντας μας πώς να λέμε το όνομά μας και πετώντας μια μπάλα σε όποιον ήθελαν να επαναλάβει την πρόταση. Ο ένας μετά τον άλλο είπαμε όλοι την πολωνική φράση, η οποία στη συνέχεια επεκτάθηκε στο όνομά μας, την ηλικία μας και τη χώρα από την οποία προερχόμαστε. Όπως κι εμείς, έτσι κι εκείνοι έπρεπε στη συνέχεια να μάθουν πώς να λένε όλα αυτά τα πράγματα στα ελληνικά, πράγμα που έκαναν άψογα. Στη συνέχεια βγήκαμε από την τάξη και μας έκαναν μια ξενάγηση οι μαθητές. Η Julia, η Ula και η Nicole μου έκαναν μια πολύ ολοκληρωμένη ξενάγηση σε κάθε όροφο και αίθουσα διδασκαλίας, αν και ένιωθα χαμένη περίπου το 90% του χρόνου λόγω του πόσο μεγάλο ήταν το σχολείο. Μετά από αυτό εγώ και η Agata πήγαμε σπίτι.

Μόλις φάγαμε μεσημεριανό είχαμε ένα πολύ ωραίο μάθημα πλεξίματος μέχρι που έπρεπε να ετοιμαστούμε για να πάμε για μπόουλινγκ. Μόλις φτάσαμε είδαμε τη Χρύσα και τη Μελίνα με τη Ναταλία και τη Ζόσια. Κρεμάσαμε τα παλτά μας και περιμέναμε να έρθουν και οι υπόλοιποι για να μπούμε μέσα και να αρχίσουμε να παίζουμε. Όλοι τα πήγαιναν πολύ καλά με το σκοράρισμα και διασκεδάσαμε πολύ, ειδικά ο Ερμής που ξεκίνησε δυναμικά ρίχνοντας κάτω κάθε κορίνα του μπόουλινγκ. Αφού βγάλαμε φωτογραφίες και τελειώσαμε και τους 10 γύρους εγώ και η Agata πήγαμε σπίτι γιατί ήμασταν κουρασμένες. Μας πήρε η αδελφή της και πήγαμε σε ένα σούπερ μάρκετ. Μόλις φτάσαμε σπίτι, μας μαγείρεψε πατάτες με κρεμμύδια πατημένα σαν μπιφτέκια που έμαθα ότι τα τρώνε με γιαούρτι και ζάχαρη. Το δοκίμασα με ζάχαρη και ήταν αρκετά νόστιμο αλλά και πολύ καινούρια γεύση για εμένα. Στη συνέχεια, αφού είπα καληνύχτα σε όλους και ήπια πολύ νερό πήγα για ύπνο.

Τρίτη 21/01/25

Το πρωί μαζευτήκαμε στην στάση του τρένου στο Zygardow και πήραμε ένα τρένο στις 10 για να επισκεφτούμε την Βαρσοβία. Όταν φτάσαμε στον προορισμό μας, η καθηγήτρια και οι μαθητές της Πολωνίας μας είπαν μερικά πράγματα για τα κτίρια, βγάλαμε φωτογραφίες όλοι μαζί και μετά πήγαμε πρώτα στο Palace of Culture and Science. Η θέα εκεί πάνω ήταν εκπληκτική! Μέσα στο κτίριο υπήρχε ένα μηχάνημα για φωτογραφίες, όπου βγάλαμε φωτογραφίες με τους οικοδεσπότες μας και μικρά καταστήματα με αναμνηστικά. Μετά από αυτό πήγαμε στο Εθνικό Μουσείο της Βαρσοβίας και παίξαμε ένα κουίζ στο kahoot, που είχαν ετοιμάσει οι καθηγήτριές μας, με ερωτήσεις σχετικά με το μουσείο. Υπήρχαν πολλά ενδιαφέροντα ιστορικά πορτρέτα και εξοπλισμός που προσωπικά με γοήτευσε. Μία κοπέλα

της Πολωνίας από το πρόγραμμα είχε πει βότκα και δεν αισθανόταν καλά, οπότε υπήρχε πανικός για κάποια στιγμή, αλλά δεν αφήσαμε αυτό το γεγονός να μας χαλάσει την καλή διάθεση. Μετά περπατήσαμε προς την κύρια πλατεία και στον δρόμο μας είδαμε το Πανεπιστήμιο της Βαρσοβίας και κάποιοι από εμάς μπήκαμε στον Ναό Τίμιου Σταυρού, μια πολύ όμορφη εκκλησία παρεμπιπτόντως!

Το απόγευμα πεινούσαμε πολύ, οπότε πριν πάμε στην παλιά πόλη κάναμε ένα διάλλειμα και πήγαμε στα Mc Donald's για φαγητό. Όταν βγήκαμε έξω από τα Mc Donald's ήταν σκοτάδι, αλλά τα φώτα στο μεγάλο Χριστουγεννιάτικο δέντρο έκαναν την πόλη να φαίνεται ακόμη πιο μαγική. Τα κτίρια εκεί ήταν σίγουρα χτισμένα με αγάπη και σε ένα αξιοθαύμαστο στυλ αρχιτεκτονικής. Κάναμε μια σύντομη βόλτα στην παλιά πόλη η οποία ήταν πραγματικά πανέμορφη και όμορφα στολισμένη. Μετά την ξενάγηση στην πόλη περπατήσαμε πίσω στο κέντρο της Βαρσοβίας και κάναμε την τελευταία μας στάση στο Złote Tarasy, ένα τεράστιο εμπορικό κέντρο με πολλά πράγματα να δούμε και να κάνουμε. Το διασκεδάσαμε πολύ όλοι μας και πιστεύω πως εκείνη η μέρα ήταν το αποκορύφωμα για όλους! Ύστερα πήγαμε στην στάση του τρένου και επιστρέψαμε στο Żyrdów. Οι γονείς των παιδιών της Πολωνίας ήταν ήδη εκεί για να μας πάρουν και επιστρέψαμε σπίτι. Η Βαρσοβία είναι μια μαγευτική πόλη και ήταν ένα δώρο που ζήσαμε αυτή την εμπειρία με τόσο ωραία παρέα! Ελπίζω να την ξανά επισκεφτώ κάποια στιγμή, αργά ή γρήγορα!

Τετάρτη 22/01/25

Την Τετάρτη ήταν η 3η μέρα που βρισκόμασταν στην Πολωνία και μας πήγαν σε μια περιήγηση στην τοπική πόλη, το Żyrdów. Αρχικά, επισκεφτήκαμε το Centrum Kultury όπου είδαμε ένα παλιό θέατρο που μπορούσε να μετατραπεί σε κινηματογράφο. Εκεί διδάξαμε στους Πολωνούς μαθητές πώς να χορεύουν Żarano (ελληνικός παραδοσιακός χορός). Στη συνέχεια, μας πήγαν στα παρασκήνια όπου είδαμε το στούντιο στο οποίο ελέγχουν τον ήχο (υπήρχε πράγματι ένα στούντιο ηχογράφησης και μουσικά όργανα μέσα σε αυτό το δωμάτιο), το μέρος όπου οι ομάδες έκαναν πρόβες και όπου ήταν ο εξοπλισμός για να παίξουν τις ταινίες. Μας πήγαν επίσης στο υπόγειο και μας έδειξαν πού κάθονταν οι άνθρωποι και έβλεπαν τρομακτικές ταινίες λόγω της ανατριχιαστικής ατμόσφαιρας εκεί κάτω. Μας είπαν επίσης μια ιστορία ενός άνδρα που λήστεψε μια τράπεζα και έκρυψε τα χρήματα σε μερικές υπόγειες σήραγγες (στην πραγματικότητα μπήκαμε σε εκείνα τα τούνελ και ο Γιώργος τρώμαξε τη Χρύσα σε αυτά). Μετά το Centrum Kultury μας άφησαν λίγο ελεύθερο χρόνο και έτσι χωριστήκαμε σε δύο ομάδες. Το πρώτο γκρουπ -όπου ήμουν κι εγώ- πήγε στην εκκλησία Matki Bożej Pocieszenia και η άλλη πήγαν στο πλησιέστερο εμπορικό κέντρο. Όταν μαζευτήκαμε πάλι όλοι μας πήγαν στο Resursa όπου υπήρχε ένα άγαλμα του Filip the Girard έξω. Μετά το Resursa πήγαμε στο Muzeum Mazowsza Zachodniego w Żyrdowie (αυτό το μέρος ήταν παλιά λέσχη μπόουλινγκ) και ο γενικός διευθυντής του εργοστασίου του Żyrdów Willa Haurta μας μίλησε για την ιστορία του εργοστασίου λευκών ειδών. Αργότερα, πήραμε πρωινό με την κυβερνήτη Ewa Springer Kakiet στο Μουσείο Δυτικής Μαζοβίας στο Ζυραρντόβ, όπου μας υποδέχθηκε με μια υπέροχη ομιλία. Τέλος, πήγαμε στο εστιατόριο "The Spirit", όπου μαθητές και καθηγητές μπορούσαμε να απολαύσουμε λίγο κοτόπουλο με πουρέ πατάτας ή πίτσα της αρεσκείας

μας. Μετά, θέλαμε να κάνουμε πατινάζ στον πάγο, αλλά οι καθηγήτριές μας δεν μας άφησαν και έτσι αποφασίσαμε να πάμε μια βόλτα όλοι μαζί.

Πέμπτη 23/01/25

Ανυπομονούσα για αυτή τη μέρα. Ξύπνησα εκείνο το πρωί με τον Wojtek στις 7:30 αν δεν κάνω λάθος. Έβαλα 6 αυγά να βράσουν και φτιάξαμε σάντουιτς με μαγιονέζα, αυγά, βούτυρο, τυρί και ψωμί φυσικά. Μόλις φάγαμε, ξεπλύναμε τα δόντια και ντυθήκαμε και μετά ήρθε η ώρα να φτιάξουμε τις τσάντες μας. Έβαλα παντόφλες, ένα μπουκάλι νερό, ένα δεύτερο ζευγάρι μαγιό καθώς και μια πετσέτα. Και μετά περπατήσαμε μέχρι τον Dino, το σούπερ μάρκετ δίπλα στο σπίτι του Wojtek όπου μας περίμεναν ο Igor, ο μπαμπάς του και ο Γιώργος. Μπήκαμε μέσα, τους χαιρετήσαμε όλους και φύγαμε για το Suntago. Φτάσαμε εκεί νωρίς και περιμέναμε πολύ ώρα μέχρι να φτάσουν οι δάσκαλοι. Έπρεπε να πάνε να πάρουν την Εριέτα λόγω μιας παρεξήγησης μεταξύ των γονέων των οικοδεσποτών της και των δασκάλων. Τέλος πάντων, έφτασαν, αγοράσαμε εισιτήρια και τελικά μπήκαμε στο πάρκο. Πρώτα έπρεπε να βάλουμε μαγιο και μετά να παμε στο πάρκο. Έκανα όσο πιο γρήγορα μπορούσα, αλλά έπρεπε επίσης να περιμένω τους άλλους να ετοιμαστούν. Όταν μπήκαμε μέσα, έχασα από τα μάτια μου τους άλλους γιατί εγώ και η Χρύσα τρέξαμε να δουμε όσες πιο πολλές τσουλήθρες μπορούσαμε. Καταφέραμε να τις δούμε σχεδόν όλες στον τελευταίο όροφο μέχρι που συναντηθήκαμε με τα άλλα παιδιά και περάσαμε όλοι λίγο χρόνο μαζί ανεβαίνοντας σε διαφορετικές τσουλήθρες. Στη συνέχεια, επειδή ήθελα να δοκιμάσω την "πιο τρομακτική" όπως την θεωρούσαν, αυτή με την καταπακτή, χωριστήκαμε σε αυτούς που δεν ήθελαν να την κάνουν και σε αυτούς που ήθελαν να την κάνουν (εγώ, ο Γιώργος, η Χρύσα, η Ναταλία και η Σίση). Και έτσι περάσαμε ένα καλό χρονικό διάστημα σε αυτή την ομάδα των πέντε που ανέβηκαν στις υπόλοιπες τσουλήθρες. Μετά από αυτό, τα παιδιά ήθελαν να επισκεφθούν την πισίνα τεχνητών κυμάτων και έτσι κάναμε. Πήγαμε εκεί, αλλά είχαμε ακόμα περίπου 18 λεπτά μέχρι να ξεκινήσουν. Έτσι πήγαμε όλοι μαζί στην εξωτερική πισίνα για να κολυπήσουμε και να χαλαρώσουμε στο τζακούζι. Ωστόσο, είδαμε επίσης μια πισίνα ποτάμι (ουσιαστικά μια πισίνα σε σχήμα γραμμής που στροβιλιζόσουν όπου δημιουργούνταν μια τεχνητή ροή. Αράξαμε λίγο εκεί και μετά πήγαμε στα κύματα. Τίποτα θεαματικό, ήταν το ίδιο πράγμα με στην πισίνα κυμάτων της waterland. Υπήρχαν δύο ποτάμια στο πάρκο. Ήταν μια βόλτα με θέμα σκελετούς όπου έρεες σε ένα φουσκωτό για περίπου 3 λεπτά. Μετά από όλα αυτά δεν υπήρχε πολύς χρόνος, οπότε ήθελα να δω όσες περισσότερες τσουληθρες μπορούσα στο χρόνο που απέμενε. Ρώτησα την ομάδα που ήθελε να έρθει μαζί μου, αλλά μόνο η Ναταλία ήρθε. Καταφέραμε να ανέβουμε σε όλες τις τσουλήθρες του 3ου ορόφου και επίσης αγωνιστήκαμε στις πολύχρωμες. Και με αυτό, το ταξίδι τελείωσε. Αλλάξαμε γρήγορα ρούχα και βγήκαμε στο σαλόνι. Εκεί ξεκουραστήκαμε για περίπου μισή ώρα μέχρι που μας πήρε η γιαγιά του Wojtek και μας πήγε σπίτι μαζί με τον Γιώργο και τον μαθητή του Priest Nigor!!

Την ίδιο βράδυ αποφασίσαμε όλοι να βγούμε μετά το Suntago σε μια κοντινή πόλη, το Zygardow. Εκεί χωριστήκαμε σε δύο ομάδες. Η δική μου ομάδα αποφάσισε να φάει κεμπάπ, οπότε πήγαμε σε ένα μαγαζί και φάγαμε. Το κεμπάπ ήταν πολύ νόστιμο και οι τιμές ήταν πολύ λογικές για το γεύμα. Μετά από αυτό, επιστρέψαμε και γίναμε όλοι μια μεγάλη

ομάδα με όλους τους άλλους που είχαν φάει επίσης κεμπάπ, αλλά από διαφορετικό μαγαζί. Έπειτα, κάναμε μια γρήγορη βόλτα στο εμπορικό κέντρο για να δούμε ρούχα για τον Ερμή και τα κορίτσια και στη συνέχεια πήγαμε στο Lidl. Εδώ ξεκινάει η διασκέδαση! Κάποιοι μαθητές άρχισαν να έχουν προβλήματα με τους οικοδεσπότες τους λόγω “θεμάτων με το νερό”, κάτι που είχε ως αποτέλεσμα να χωριστούμε ξανά σε δύο ομάδες. Αυτή τη φορά, η μία ομάδα πήγε στα McDonald’s, ενώ εγώ, ο Γιώργος, ο Ίγκορ, ο Βόιτεκ, η Νικόλ, η Τζούλια και η Ούλα μείναμε στην αυλή του Lidl συζητώντας κάποια θέματα με τον Γιώργο και τον Ίγκορ. Μετά από περίπου μία ώρα, εγώ και ο Βόιτεκ φύγαμε από την πόλη με τη μητέρα του και αυτό ήταν όλο.

Παρασκευή 24/01/25

Την τελευταία μας μέρα στην Πολωνία, ξυπνήσαμε εγώ και η Ναταλία, ετοιμαστήκαμε και πήραμε το πρωινό μας πριν ο πατέρας της μας πάρει με το αυτοκίνητο για το σχολείο. Όταν φτάσαμε, συναντηθήκαμε με τους άλλους μαθητές του προγράμματος ανταλλαγής και ο καθένας από εμάς ακολούθησε το πρόγραμμα του παιδιού που μας φιλοξενούσε για την ημέρα. Εγώ παρακολούθησα το μάθημα της Ναταλίας, το οποίο αφορούσε την εκπαίδευση αεροσυνοδών. Οι μαθητές παρουσίασαν το μάθημα και μου έδειξαν πώς γίνονται τα μαθήματά τους. Αφότου ολοκληρώθηκαν τα μαθήματα των μαθητών, ο κύριος Ίγκορ, ο Πολωνός καθηγητής Αγγλικών, μας πήρε για μια βόλτα στο χωριό Πουσκά Μαριανσκα, όπου βρισκόταν το σχολείο. Μας έδειξε διάφορα μνημεία της περιοχής και μας έδωσε πληροφορίες για την ιστορία του τόπου. Όταν ολοκληρώθηκε η ξενάγηση, επιστρέψαμε στο σχολείο. Εκεί μας απονεμήθηκαν πιστοποιητικά για τη συμμετοχή μας στο πρόγραμμα ανταλλαγής, καθώς και μία κορνίζα με μια φωτογραφία μας από την επίσκεψή μας στη Βαρσοβία. Στη συνέχεια, η καθηγήτρια των καλλιτεχνικών μας έδωσε καρτ-ποστάλ για να τις ζωγραφίσουμε και να τις ανταλλάξουμε με άλλους. Αργότερα, πήγαμε στην αίθουσα γυμναστικής του σχολείου, όπου διδαξαμε ελληνικούς παραδοσιακούς χορούς αλλά και διδαχθήκαμε από τα άλλα παιδιά πολωνικούς χορούς.

Όταν το σχολείο έκλεισε, ήρθε η μητέρα της Ναταλίας και μας πήρε εμένα, τη Χρύσα και τη Ζόσια για το σπίτι της Ναταλίας. Το απόγευμα επισκεφθήκαμε μία έκθεση τέχνης μιας μαθήτριας του σχολείου, η οποία διήρκεσε περίπου μία ώρα. Μετά εγώ, η Ναταλία, η Χρύσα και η Ζοσια επιστρέψαμε στο σπίτι της Ναταλίας. Εκεί περάσαμε λίγο χρόνο γράφοντας ο καθένας μας μερικά λόγια για να θυμόμαστε αυτή την εμπειρία, και στη συνέχεια ξεσπάσαμε σε κλάματα, καθώς συνειδητοποιήσαμε ότι το ταξίδι μας έφτανε στο τέλος του...

Σάββατο 25/01/25

Η τελευταία μέρα ήταν η πιο στενάχωρη για όλους γιατί κανένας δεν ηθέλε να φύγει από αυτή την υπέροχη χώρα..Όλοι έκλαιγαν και ήταν στεναχωρημένοι..Έπειτα αφού επιβιβαστήκαμε στο τρένο, αρχίσαμε να λέμε πόσο τέλεια ήταν όλα..Από την φιλοξενία μέχρι τα τοπικά φαγητά..Καθώς φτάναμε στο σταθμό για να επιβιβαστούμε στο δεύτερο τρένο, ο Νίκος έσκισε το εισιτήριο του, το οποίο θα χρησιμοποιούσε και στο δεύτερο τρένο αλλά αυτός δεν το γνώριζε..Ευτυχώς για καλή του τύχη ο ελεγκτής δεν του ζήτησε το εισιτήριο! Όταν μπήκαμε στο δεύτερο τρένο, η Σίσσυ συνειδητοποίησε ότι ξέχασε το κινητό

της στο τρένο!! Επικοινωνήσαμε με τους υπεύθυνους και μας είπαν ότι το κινητό είχε βρεθεί και ότι θα το έστειλαν με μεταφορική εταιρεία...Φτάσαμε στο αεροδρόμιο για να πάρουμε την εσωτερική πτήση στην Κρακοβία και από κει να επιστρέψουμε στην Ελλάδα. Μας καθυστερησαν όμως στον ελεγχο αποσκευων επειδη δεν προλαβαμε να τις παραδωσουμε έγκαιρα. Επίσης, πέταξαν στα σκουπίδια τα αρώματα που είχε αγοράσει η Σίσσυ και δυο βαζάκια με μέλι του Ερμη..Εντωμεταξυ είχε αρχίσει ήδη η επιβίβαση αλλά τελικά καταφέραμε να επιβιβαστούμε στο αεροπλάνο..Παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίσαμε φτάσαμε όλοι πίσω στην Ελλάδα με όλες τις αποσκευές μας.Ανυπομονούμε όλοι μας πραγματικά για την άφιξη των Πολωνών σε δυο μηνες και τις νέες περιπέτειες που θα ζήσουμε!!!

Γιώργος - Ερμής - Νίκος - Εριέτα - Χρύσα - Μελίνα - Μαρία – Σίσσυ

Το Πρόγραμμα Ανταλλαγής Μαθητών στην Πολωνία: Μια Εμπειρία Γεμάτη Χαρά, Ενθουσιασμό και Συναισθηματική Σύνδεση

Τον περασμένο μήνα, είχα την τύχη να συμμετάσχω στο πρόγραμμα ανταλλαγής μαθητών στην Πολωνία, συνοδεύοντας 8 μαθητές του ΓΕΛ Καλλιθέας και φιλοξενηθήκαμε σε οικογένειες εκεί. Ήταν μια εμπειρία γεμάτη συναισθήματα και μαγεία, που άφησε ανεξίτηλα τα αποτυπώματά της στις καρδιές μας. Αυτή η μοναδική εμπειρία όχι μόνο άφησε τις πιο όμορφες εντυπώσεις στους μαθητές μας, αλλά και σε μένα ως καθηγήτρια.

Το ταξίδι μας περιλάμβανε επισκέψεις σε δύο από τις πιο όμορφες πόλεις της Πολωνίας, την Κρακοβία και τη Βαρσοβία. Οι μαθητές μας είχαν την ευκαιρία να εξερευνήσουν ιστορικά μνημεία, μουσεία και αξιοθέατα που τους άνοιξαν έναν νέο κόσμο γεμάτο πολιτιστική κληρονομιά και ιστορία. Από τα εντυπωσιακά κάστρα και τις μεσαιωνικές πλατείες της Κρακοβίας μέχρι τα σύγχρονα και ιστορικά μνημεία της Βαρσοβίας, κάθε επίσκεψη ήταν μια νέα ανακάλυψη που εμπλούτισε τις γνώσεις τους και ενίσχυσε τη γενικότερη αντίληψή τους για τον κόσμο.

Η εμπειρία τους περιλάμβανε επίσης την παρακολούθηση μαθημάτων σε ένα τοπικό σχολείο, όπου ήρθαν σε επαφή με άλλους μαθητές και βίωσαν τη σχολική ζωή σε έναν διαφορετικό πολιτισμικό και εκπαιδευτικό πλαίσιο. Η καθημερινή επαφή με την πολωνική κουλτούρα και η γνωριμία με τους ανθρώπους εκεί μας έδωσε την ευκαιρία να κατανοήσουμε και να εκτιμήσουμε τις διαφορετικές αντιλήψεις και παραδόσεις. .

Το πρόγραμμα μας έδωσε την ευκαιρία να βιώσουμε από κοντά μια διαφορετική κουλτούρα και να παρακολουθήσουμε τους μαθητές να αναπτύσσονται με τρόπο που μόνο μια τέτοια εμπειρία μπορεί να προσφέρει. Η μεγαλύτερη μαγεία, ωστόσο, κρύβεται στις φιλίες που δημιουργήθηκαν κατά τη διάρκεια αυτής της περιπέτειας. Αυτό που ήταν πραγματικά συγκινητικό ήταν η τελευταία μέρα, όταν τα παιδιά έκλαιγαν, μην θέλοντας να αποχαιρετήσουν τους νέους τους φίλους, τους ανθρώπους που είχαν γνωρίσει και αγαπήσει σε αυτές τις λίγες μέρες. Οι συναισθηματικοί δεσμοί που δημιουργήθηκαν ήταν τόσο δυνατοί, που τους έκανε να ανυπομονούν για την επόμενη συνάντησή τους, όταν οι

φίλοι τους από την Πολωνία θα επισκεφθούν την Ελλάδα. Οι φίλιες αυτές, οι οποίες γεννήθηκαν κάτω από το φως της διαφορετικότητας, θα συνεχίσουν να ανθίζουν και να γεμίζουν τις καρδιές όλων μας με υπέροχες αναμνήσεις.

Για μένα, αυτή η εμπειρία ήταν κάτι περισσότερο από μια απλή εκπαιδευτική δράση. Ήταν μια πραγματική παραμυθένια ιστορία, στην οποία όλοι οι χαρακτήρες - μαθητές, γονείς, καθηγητές και οικογένειες - ενώθηκαν για να δημιουργήσουν κάτι όμορφο και ανεκτίμητο. Η εμπιστοσύνη των γονέων, που παρά τις ανησυχίες τους για το άγνωστο, εμπιστεύτηκαν τόσο τα παιδιά τους όσο και εμάς για να τους συνοδεύσουμε σε αυτή τη μοναδική περιπέτεια, υπήρξε για εμένα κάτι πολύ σημαντικό. Ένα μεγάλο ευχαριστώ και μπράβο στους γονείς που στήριξαν και ενθάρρυναν τα παιδιά τους να ζήσουν αυτή την όμορφη εμπειρία.

Στο τέλος αυτής της εκπληκτικής εμπειρίας, θέλω να εκφράσω τις θερμές μου ευχαριστίες στις συναδέλφους μου, Γκιωτλή Νάνσυ και Καραματσούκη Αγγελική, που με συμπεριέλαβαν σε αυτό το πρόγραμμα και μου έδωσαν την ευκαιρία να γίνω μέρος μιας τόσο μοναδικής και αξέχαστης δράσης. Ελπίζω οι μαθητές μας να μείνουν με τις πιο όμορφες αναμνήσεις από αυτό το ταξίδι και να συνεχίσουν να ανοίγουν τους ορίζοντές τους.

Αγαπητοί γονείς, ενθαρρύνετε τα παιδιά σας να συμμετέχουν σε τέτοια προγράμματα καθώς είναι μια εμπειρία ανεκτίμητη που δεν συντελεί μόνο στην ανάπτυξη γλωσσικών και γνωστικών δεξιοτήτων αλλά τους μαθαίνει να εκτιμούν τη διαφορετικότητα και να αποκτούν εφόδια για μια καλύτερη και πιο ανοιχτόμυαλη ζωή. Τέλος, αναπτύσσουν την αυτονομία τους, γνωρίζουν νέους ανθρώπους, νέες κουλτούρες και παίρνουν πολύτιμα μαθήματα ζωής. Μην διστάζετε λοιπόν να δίνεται στα παιδιά σας την ευκαιρία να εξελιχθούν μέσα από εμπειρίες που θα τους συνοδεύουν για πάντα.

Μαριάνθη Σουβλάκη